

Pla de Gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya per al període 2016-2020

L'INSTITUT AGRÍCOLA presenta al·legacions al projecte de Decret d'aprovació del Pla de Gestió del Districte de Conca Fluvial de Catalunya per al període 2016-2020

El 17 de març de 2015 es va publicar al "Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya" la proposta del **Pla de Gestió del districte de conca fluvial de Catalunya per el període 2016-2021** i del corresponent Projecte de decret d'aprovació. En dit anunci es va fixar un termini de sis mesos per a què tots els interessats poguessin dir-hi la seva. Per l'envergadura i la importància del projecte, l'INSTITUT AGRÍCOLA va creure oportú presentar al·legacions al respecte. A mode de resum, us detallem les principals **esmenes** presentades.

- **Classificació de les masses d'aigua i objectius ambientals.** Apart de la intervenció de l'Administració en la fixació de la classificació de la massa d'aigua i els objectius que es volen aconseguir, varem demanar que hi hagués també la participació de les Comunitats de regants o usuaris de la massa d'aigua, si n'hi ha, i de les organitzacions empresarials agràries catalanes. La seva participació, ja sigui en la fase inicial de determinació de l'estat d'una massa d'aigua, ja sigui en la part d'execució i assoliment dels objectius, pot ser determinant per a la viabilitat.
- **Cabals de manteniment.** L'aplicació dels cabals ambientals no pot comportar una afectació directa als aprofitaments de regadiu, abastament a centrals hidroelèctriques o a poblacions, les quals disposen de les seves respectives concessions, legalment atorgades. Voler mantenir un cabal mínim en tots els rius és una quimera que només pot portar perjudicis d'una magnitud econòmica i social incommptable. I és que en cap cas els cabals de manteniment han de suposar una restricció immediata i ineludible dels usos actuals de l'aigua, legalment autoritzats.
- **Reducció de cabals concedits per a la implantació de cabals ecològics.** En el cas que a una concessió d'aigües se li pretengui reduir el seu cabal concedit per tal de fer efectiva la implantació d'un cabal ecològic, ha de quedar prou clar que la reducció del cabal només pot anar destinada a dita utilitat. En cap cas, s'ha de poder destinar la porció de cabal resquitada a cap altre ús o aprofitament, ni que sigui per abastament de poblacions.
- **Control dels cabals de manteniment.** Considerem que l'exigència d'haver de col·locar mecanismes de control del cabal de manteniment per part dels concessionaris d'aigües ha de venir paral·lela a l'assumpció, per part de l'Administració, del seu cost econòmic. En molts casos ens trobarem que la instal·lació del sistema de control pot representar una despesa considerable per a comunitats de regants o usuaris de petites dimensions.
- **Ordre de preferència d'atorgament de concessions.** Estem totalment en desacord amb que dins el sistema Ter-Llobregat prevalgui l'ús industrial a l'agrícola. Si en general aquest és preferent no entenem quina és la justificació per a que en aquest sistema sigui diferent. Cal tenir ben present que el sector agrícola —amb un Producte Interior Brut anual a l'entorn dels 1.800 M€— i la indústria agroalimentària —primer sector industrial en vendes i en exportació— són branques de l'economia molt importants al nostre país i que no poden veure's restringides o retallades en un bé indispensable en el seu cicle de producció com és l'aigua. Catalunya és la primera regió alimentària d'Europa.
- **Dotacions per a usos agropecuaris.** Dintre de Catalunya mateix no s'entén com per un mateix tipus de cultiu hi hagi diferents dotacions d'aigua, entre diferents comarques. I més quan es dona més dotació en comarques més humides que en altres de més seques. Per tant, no varem entendre quins són els criteris emprats per determinar aquestes dotacions. Així doncs, varem demanar que com a mínim les dotacions per l'Alt Camp o Baix Camp s'equiparin a les de la comarca del Gironès. I això mateix s'ha de fer per tots els cultius i comarques, tenint ben presents els règims pluviomètrics.
- **Termini de concessió.** Evidentment estem totalment en desacord amb que el termini màxim de les concessions sigui, per a la resta d'usos que no sigui abastament de població, de 25 anys. Això va en contra de l'article 59.4 del text refós de la Llei d'Aigües (Reial Decret Legislatiu 1/2001) que fixa un termini màxim de 75 anys per a les concessions d'aigües. En congruència jurídica i per a no perjudicar als nous concessionaris, varem exigir modificar la referida durada, fixant-la, com determina la llei estatal, en 75 anys. Especialment cal tenir present que molts cops les inversions i actuacions que s'han de fer en una concessió, tant per la seva constitució com el seu aprofitament, requereixen d'un temps d'amortització llarg. I 25 anys no són masses ni suficients.

Desitgem que siguin tingudes totes elles en compte, pel bé de l'economia agrària del nostre país i per al manteniment d'un sector agroalimentari potent. A Catalunya no malgastem l'aigua, tot al contrari, li donem una utilitat i una productivitat que en altres llocs no hi és. Per tant, hem de seguir-ho podent fer. Per part de l'INSTITUT AGRÍCOLA ho defensarem.